

[Arne Bjerregaard.]

denne opsparingskonto, og hvis vi tager dem, der har 200.000 kr., ja, så kan jeg regne ud, at de hvert femte år kan holde et dejligt sabbatår på Mallorca. Hvem skal så betale? Det bliver jo de mindre indtægter. Dermed være ikke sagt, at vi er imod ideen om opsparing, men den sociale slagside, som vi føler kommer frem her, kan vi ikke rigtig gå med til.

Endvidere vil jeg også sige for at glæde finansministeren, at vi vil vente på det skatteudspil, som kommer fra regeringens side, og se på, om der ikke i dette skulle være en mulighed for, at man ad den vej kunne animere folk til større opsparing.

Lad mig igen sige, at vi er enige med de konservative om, at opsparing er en forudsætning for at skaffe kapital til en videreudvikling af vort erhvervsliv. Vi er blot ikke sikker på, at dette er den rigtige måde at gøre det på. Som sagt, vi venter på finansministeren, men derudover vil jeg ikke sige, at vi stiller os fuldstændig afvisende over for forslaget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg ved ikke, hvem der kunne finde på at stille et sådant forslag, hvis man ser bort fra de konservative. Det er for det første noget rodet sammen for at camouflere den demagogi, der ligger i bemærkningerne om, at dette forslag skulle stille lønmodtagere over for muligheden af at spare op. De lønmodtagere, der eventuelt måtte kunne spare op, er jo så forbavsende få, og deres stilling bliver ikke bedre af en sådan skueret. Til gengæld er det jo fremgået af debatten — og det betyder, at det står lysende klart — hvem forslaget vil gavne, nemlig dem, der har mange penge, og som ved at bytte rundt på deres konti på den mest hensigtsmæssige måde kan bringe sig i en situation, hvor de opnår større skattefrihed, mens de ikke kommer til at betale i en periode, hvor andre måske rammes overordentlig hårdt.

Hvis man eventuelt skulle finde andet end politiske hensyn i dette forslag, så måtte det være, at det konservative folkeparti bestræber sig på at gå den modsatte vej af den, alle har måttet erkende vi må gå. Det er ikke en ligestilling på den måde, man skal opnå. Det tror jeg også godt hr.

Simonsen ved. En sådan ligestilling vil nemlig være en fremhævelse af en skæv stilling over for loven. Nej, det man skulle, var at sætte ind mod de ekstraordinære afskrivninger og disse afskrivningsjunglebestemmelser, som betyder, at man overfører for mange skatter på lønmodtagerne. Det gør man allerede, og det vil man jo blive ved med.

Dette forslag kan vi altså ikke finde noget som helst godt at sige om, og vi er indstillet på totalt og blankt at afvise det.

Det angives, at formålet med dette forslag er at give lønmodtagere og erhvervsdrivende, der ikke kan udnytte afskrivningsbestemmelserne fuldt ud, en vældig chance. Det vil jeg simpelt hen bestride, og jeg vil bede hr. Simonsen om at sige, hvori denne chance består. Man vil hurtigt finde ud af, at gennemsnitslønmodtageren ingen muligheder har for at spare op.

Hvis man derimod mener noget med at ville stimulere opsparingen, så burde man gøre det på den måde, som vi har peget på, nemlig ved at ophæve nogle af disse begunstigelser og derved sikre, at de første 30.000 kr. blev skattefrie. Så kunne folk begynde at klare deres fornødenheder og deres behov og ikke være afhængige af mere eller mindre manøvreagtige bestemmelser.

Det er allerede sagt, at dette forslag ikke er socialt; hvis det er noget, så er det asocialt. Vores tone er helt klar. Dette forslag bør afvises.

Mølgaard (DR):

Fru Dagmar Andreasen var inde på den tanke, at dette forslag sikkert ville befordre julelegenes antal. Jeg kan ellers ikke se, at forslaget har meget med jul at gøre. Jeg har svært ved at mobilisere nogen sympati eller velvilje over for forslaget. Skal jeg endelig gøre det, må det ske ved at følge den tankegang, der ligger bag, og som forslagsstillerne har skitseret i deres bemærkninger, helt tilbage til dens udgangspunkt, hvor vi jo unægtelig finder nogle meget triste forhold for opsparerne her i vort land. Det er der grund nok til at gøre noget ved. Vi ved, at inflationen udhuler købekraften af de opsparede midler, vi ved, at skatterne flår mere og mere for hvert år, og at masser af sociale ydelsers indkomstafhængighed kom-